

Κυριακή μετά τα Φώτα στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή μετά τα Φώτα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον ιστορικό Ιερό Ναό Παναγίας Βλαχέρνας στο προάστιο της πόλεως, Γαρίτσα. Στον εν λόγω Ιερό Ναό φιλοξενείται η θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας της Βλαχέρνας η οποία, κατά την παράδοση, ήλθε θαυματουργικώς την περίοδο της Εικονομαχίας δια θαλάσσης.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του στη Θεία Λειτουργία, απευθυνόμενος στους ανθρώπους είπε τα εξής. Τη σημερινή Κυριακή που είναι αφιερωμένη στην εορτή των Θεοφανείων, τόσο το ευαγγελικό ανάγνωσμα, όσο και το αποστολικό, μάς

οδηγούν στην έννοια της αγιότητας στη ζωή μας. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μάς διηγείται ότι ο Κύριός μας, που κατοίκησε στην περιοχή της Γαλιλαίας από την οποία και ξεκίνησε το έργο της επίγειας ζωής Του, εκεί, συνάντησε ένα λαό ο οποίος ήταν απομακρυσμένος από τον αληθινό Θεό και εμπλεκόμενος στην ειδωλολατρία της εποχής εκείνης καθώς δεν μπορούσε να διακρίνει το φως της θεότητας. Για αυτό, ο ίδιος ο Κύριος αναφέρεται σε αυτόν ως «ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει ... καὶ ... ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου». Το πνευματικό σκοτάδι και σκιά οδηγούν στην κατάσταση της πνευματικής καταδίκης, ενώ το φως της Θεότητας οδηγεί τον άνθρωπο στη ζωή της αγιότητας.

Παράλληλα, ο Απόστολος Παύλος έρχεται και μάς ομιλεί για τον «αναβάντα εις τους ουρανούς», που είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός ο οποίος ανέβει εις τον ουρανό κατά την Ανάληψή Του. Εξηγεί στους Εφεσίους ότι είναι ο ίδιος ο οποίος κατέβηκε, σαρκώθηκε, έλαβε την εικόνα και την μορφή δούλου, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να οικειωθεί όλη την ανθρωπότητα την οποία δημιούργησε, ώστε να την οδηγήσει στη θέωση και στην αγιότητα. Ο άνθρωπος, κατά τη δημιουργία του, πλάστηκε από το Θεό έχοντας ως βαρύτιμη κληρονομία κατά τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, τεμάχιον αγάπης του ιδίου του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι ο καθένας άνθρωπος έχει εν σπέρματι την αγιότητα στη ζωή του. Ο Απόστολος Παύλος εξηγεί σε όλους μας ότι ο Κύριος ο οποίος έδωσε Ποιμένας, Διδασκάλους, Προφήτας κλπ, αυτούς τούς έδωσε για να διακονήσουν τη σωτηρία των ανθρώπων

και να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην αγιότητα και στη θέωση. Δηλαδή, ο λαός ο οποίος συνεχίζει και στην εποχή μας να βρίσκεται στο πνευματικό σκοτάδι και να είναι υπό την απειλή του πνευματικού θανάτου, χρειάζεται οδηγούς και πνευματικούς χειραγωγούς εις την αγιότητα. Η εντολή του ιδίου του Θεού είναι «Άγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι». Δεν υπάρχει άλλη επιλογή στη ζωή μας. Ο αγώνας λοιπόν είναι αγώνας και πορεία προς την αγιότητα. Πώς όμως αυτό μπορεί να κατορθωθεί; Η πορεία προς την αγιότητα κατορθώνεται με τη δυνατή πίστη την οποία πρέπει να διαθέτει ο καθένας για το Θεό. Όπως επίσης και με τον άμεμπτο και ανεπίληπτο βίο μας. Το να είναι κανείς απλά Χριστιανός, να φέρουμε δηλαδή μόνον τη Χριστιανική ιδιότητα, δεν εξασφαλίζει και την αγιότητα. Διότι είναι πολύ έντονη η δύναμις η κοσμική και η αμαρτία. Επομένως, χρειάζεται και έντονος αγώνας και πάλι, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος, «πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» και «πρὸς τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰς ἐξουσίας... τοῦ σκότους».

Ένα άλλο σημείο το οποίο πρέπει να προσέξουμε στον αγώνα μας είναι το ζήτημα της υποκρισίας στη ζωή μας. Δηλαδή, να μην εθελotuφλούμε μπροστά στον οποιονδήποτε πειρασμό και ενώ ικανοποιούμε την οποιαδήποτε πειρασμική απαίτηση, εξωτερικά μόνον να προσπαθούμε να έχουμε όψη αγιότητας. Αυτό δυστυχώς είναι υποκρισία και μία εξαπάτηση του ιδίου του εαυτού μας. Η αγιότητα δεν έχει να κάνει με την εξωτερική μορφή, αλλά σχετίζεται με το

εσώτερον του ανθρώπου. Για αυτό το λόγο, ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, ο οποίος απευθύνεται στους μοναχούς, λέγει «καὶ τὸν μὲν ἔξω ἄνθρωπον ἐὰν θελήσει τις, εὐκόλως ποιεῖ μοναχόν, τὸν δὲ ἔσω οὐκ ὀλίγος κόπος». Αυτός ο λόγος του Αγίου Πατρός σημαίνει ότι εξωτερικά μπορεί να συσχηματιζόμαστε και να φέρουμε μορφή Αγίου. Όμως, δεν είναι αυτή η ουσία της αγιότητας. Η ουσία της έχει να κάνει με τον εσωτερικό κόσμο που έχει εξορίσει την κάθε είδους κακία και αμαρτία. Δέχθηκε την πλούσια χάρη του Θεού και έφθασε στη θεογνωσία που είναι και το ζητούμενο στην εποχή μας, καθώς οι περισσότεροι άνθρωποι απομακρύνθηκαν από το Θεό, διότι θεωρούν την παρουσία του Θεού ελεγκτική στη ζωή τους. Η σημερινή ακαταστασία που βιώνει η παγκόσμια κοινότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία μαρτυρία συγχρόνου πνευματικού θανάτου τον οποίο βιώνει η σύγχρονη πραγματικότητα.

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος κάλεσε το εκκλησίασμα να αναθεωρήσουμε τον εαυτό μας και τη ζωή μας και να οδηγηθούμε στην αναζήτηση της αγιότητος και του

α. Μεταξύ
τιλίας και

